

$$2 + 12 = 5$$

VA'NOCE

2021

Milí čtenáři,

připravili jsem pro Vás speciální číslo vánočního časopisu. Můžete si přečíst, jak dopadla anketa, ve které jsme se ptali, jaké jídlo by si naši spolužáci přáli mít uvařené ve školní jídelně. Pak jsme pro Vás připravili rozhovor s paní kuchařkou Hanou Česánkovou, které tímto děkujeme za ochotu. Společnými silami jsme napsali Ježíškovi, snad se nám něco z toho vyplní... Některé z nás se setkaly s anděly a Vy si můžete přečíst, jak setkání dopadlo. A na samotný závěr jsme Vám nachystali několik vtipů. Ať se Vám náš časopis líbí!

Přejeme příjemné počtení a krásné Vánoce!!!

Pátá třída s velkým přispěním třídy čtvrté 😊

P. S. Připojili jsme ještě článek ze života naší školy, který byl původně určen do obecních novin.

$$2 + 12 = 5$$

(dva kluci + dvanáct holek = pátá třída)

Anketa

**Jaké jídlo by sis přál(a) mít někdy ve školní jídelně?
Proč by sis přál(a) zrovna tohle jídlo?**

„Velkej řízek a brambory. Protože mi to chutná.“

Jindřich

„Řízek, pizzu, tortillu, hambáč, hranolky. Proč? Nevím.“

Štěpa

„Salát se stripsama. Protože je dobrý.“

Adéla

„Hranolky se smažákem. Protože mi chutná.“

Mirýs

„Pizzu, protože je to neobvyklé jídlo.“

Laura

„Qurrito, protože mi chutná.“

Pepa

„Ovocné knedlíky. Protože mi moc chutnají.“

Aneta

„Tortillu s kuřecím masem, protože je moje nejoblíbenější.“

Viktorie

„Pizzu, pizza mi moc chutná.“

Sandra

„Hranolky se sýrem. Protože je to dobré jídlo.“

Dita

„Chtěla bych hranolky a smažený sýr, protože mi chutná.“

Evča

„Stripsy s hranolky. Protože je to dobré.“

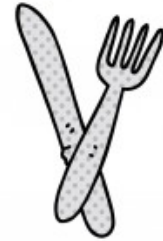
Jára

„Chtěl bych mít ve školní jídelně pizzu, protože je to moje nejoblíbenější jídlo.“

Ondra

„Chtěla bych hranolky s kuřecími nugety. Proč? Nevím, mám to ráda.“

Anna

Rozhovor s paní kuchařkou Hanou Česánkovou

Jaké je Vaše nejoblíbenější jídlo?

Mám dvě nejoblíbenější jídla. Guláš s bramborovým knedlíkem a svíčkovou z králíka se solamylovými knedlíky.

Baví Vás vařit?

Baví. Ráda vařím pro svou rodinu.

Kde nakupujete potraviny pro školní jídelnu?

Když to jde, tak od regionálních dodavatelů.

Jak dlouho vaříte ve škole?

Třináct let, od roku 2008.

Kde jste pracovala dřív?

Po absolvování střední průmyslové školy jsem nastoupila na mateřskou dovolenou, na které jsem byla pět let. Po mateřské jsem pracovala jako poštovní doručovatelka a v mateřské škole jako školnice. Také jsem prodávala v obchodě.

Chtěla jste být jako malá kuchařkou?

Ne, ale ráda jsem vařila se svojí babičkou.

Jaké je vaše nejoblíbenější zvíře?

Pes.

Máte nějaké domácí zvíře?

Ne. Psa a kočku mít doma nemůžeme, protože mám alergii na jejich srst. A nad jiným zvířetem jsem nikdy neuvažovala.

Bavilo vás chodit do školy?

Jak kdy. Když jsme psali písemky, tak se mi do školy nikdy nechtělo.

Jaký byl váš nejoblíbenější předmět ve škole?

Tělocvik. Jezdila jsem na různé sportovní soutěže.

Milý Ježíšku,

...přeji si ponorku, protože prozkoumám moře a najdu pirátský poklad.

...přeji si pastelky, abych si mohla kreslit.

...přeji si, abych měl celý svět pro sebe, jen tak.

...přeji si, aby byla moje rodina zdravá.

...přeji si koně, abych na něm mohla jezdit.

...přeji si mít ve škole Halloween, protože se nechci učit.

...přeji si Wi-Fi, protože chci „Wi-Finu“ v pokoji.

...přeji si letadlo, abych obletěl celý svět.

...přeji si koně, protože mám koně ráda.

...přeji si točící židli, protože se mi moje židle nelíbí.

...přeji si novou Nerf zbraň, protože jsem všechny ztratil.

...přeji si živého králíka, abych si s ním hrál.

...přeji si longboard, abych mohla jezdit.

...přeji si PS4, protože mě baví Rocket League.

...přeji si Halloween, protože mě baví.

...přeji si koťátko, protože je roztomilé.

...přála bych si dárek, který mě potěší a překvapí.

...přeji si chatu u moře s výhledem na hory, kam bych jezdila na prázdniny.

...přeji si, aby všichni lidé byli veselí a aby se o Vánocích bavili.

Setkání s andělem

Jdu po ulici. Na nebi jsem najednou zahlédla zlatou záři. „Co to asi je,“ povídám si. Jdu směrem, kudy záře vedla. Dorazím až na krásnou a zasněženou louku. Vidím pět postav se zlatou svatozáří. Postavy měly malá křídla, a jak letěly, tak zanechávaly zlatou záři. Zhlédly mě a povídaly: „Pojď dál.“ Byli to andělé. Vešla jsem mezi ně. Podali mi krásnou květinu. Byla zlatá. Říkala jsem si, kde v zimě vzali tak krásný květ. Andělsky se na mě usmáli a povídali: „Jdi domů a květinu si odnes pro štěstí. A někdy nás zase navštiv.“ Poděkovala jsem jim za květinu a šla jsem.

„Je ráno vstávej,“ řekla maminka. „Že by se mi to celé jenom zdálo?“ myslela jsem si. Potom jsem ale uviděla ve váze na svém stole zlatý květ a za oknem se linula zlatá záře. „Nebo že by se mi to nezdálo?“

Julie Vališová

5. prosince večer k nám přišel Mikuláš, anděl a čert. Poznala jsem, že to jsou jen převlečení lidé, a tak jsem přiznala, že jsem přes rok zlobila. Ale čert byl zlý a dal mě do pytle. Začala jsem se bát, že je čert opravdový. Anděl ho prosil, aby mě vyndal, ale čert řekl, že mě odnese do pekla. Už vycházel ze dveří, rodiče ho prosili, aby mě vyndal, ale čert mě nepustil.

Najednou se objevila silná záře a já jsem nic neviděla. Když záře ustala, uviděla jsem anděla, který vypadal jako namalovaný v knížce. Myslela jsem si, že je opravdový, a tak jsem se zeptala, kde jsem. A on mi řekl, že v nebi a že mě zachránil z pytle převlečeného čerta. Hodně jsem se divila a zeptala jsem se anděla, kdy se vrátím domů. Odpověděl, že mě tam vrátí a dal mi kuličku. Řekl, že když se za ním budu chtít vrátit, tak ať si dám na noc kuličku pod polštář a ve snech si s ním budu moct povídat. Pak už se se mnou rozloučil a položil mě domů do mé postele.

Rodiče se o mě celou noc báli. Když jsem jim ráno o setkání s andělem vyprávěla, tak mi nevěřili. Ale byli rádi, že mě neodnesl čert

Eva Dosedělová

Jednou jsem šla ze školy a najednou jsem uviděla zlatavou zář. Šla jsem za září a ta mě dovedla na místo, kde se mi zjevil anděl. Měla jsem vyvalené oči, protože jsem nikdy nic tak krásného neviděla. Anděl měl krásné bílé šaty, velká bílá křídla, zlatavé vlasy, nad kterými se třpytila svatozář. Než jsem se stačila vynadivat, promluvil na mě andělským hlasem. Tázal se mě, jaké mám přání. Řekla jsem mu, že si nejvíce přeji, aby byli všichni zdraví a šťastní, také aby se měli rádi a chovali se k sobě hezky. Vtom jsem se probudila, a jestli to byl pouze sen, nebo se mi přání splní, zjistím až na Vánoce.

Aneta Janovská

A pár vtipů na konec:)

„Mami, mami, já bych chtěl k Vánocům psa," povídá Pepíček mamince. „Ale Pepíčku, nevymýšlej, budeš mít kapra jako všichni ostatní.“

„Letos jsem celé Vánoce prožil v bílém," chlubí se kamarád druhému.
„To jsi byl na horách?"
„Ne, ale v sádře!"

Jde policista večerním městem a uvidí na silnici ležícího muže.
„Co se vám stalo?" zeptá se ho.
„Něco mě přejelo," odpoví muž.
„A postřehl jste poznávací značku?"
„Ne, ale ty soby bych poznal."

Letí babka z okna a před ní se objeví
1. anděl, 2. anděl, 3. anděl, 4. anděl,
5. anděl, 6. anděl a pak 7. anděl... Pak
babka dopadne a praví: „Ty jo! Já jsem byla
v sedmém nebi.“

O Vánocích spadne na hladinu rybníka kousek housky. Vidí to kapr, zarazí se a varuje ostatní: „Nikdo ani hnout, v tom bude nějaký háček..."

9 z 10 kaprů doporučuje na štědrovečerní večeři pstruha. Ten desátý stále nechápe, co dělá ve vaně.

„Mami, mami, hoří vánoční stromeček!"
„Neříká se, že hoří, říká se, že svítí, Pepíčku." „Mami, záclony už taky svítí!"

Dvě blondýny bloudí lesem a hledají nějaký hezký vánoční stromeček. Po dlouhých hodinách mrznutí. Se jedná z nich naštve a zasekne do nejbližšího smrku sekeru a prohlásí: "tak a dost, bereme příští stromek, který bude mít tu správnou velikost a je jedno, jestli bude ozdobený či nikoliv.

Podzim a advent ve škole

Během letních prázdnin jsme s napětím očekávali, zda se budeme moci v září opět sejít v naší škole a učit se společně ve školních lavicích. Velmi rádi jsme zahájili nový školní rok jako obvykle a se vší slávou. 1. září ráno jsme se před školou přivítali se všemi našimi žáky. Naši nejstarší, deváťáci, uvedli prvňáčky do školy a doprovodili je do školních lavic.

Po úspěšném zahájení nového školního roku jsme navázali osobní výukou ve škole a kromě důkladného upevňování a procvičování učiva po nelehkých kovidových letech se nám podařilo uspořádat "Podzimní školní slavnost". Součástí slavnosti byl štafetový půlmaraton a i díky obětavým rodičům si děti mohly užít zábavu na stanovištích s atraktivními činnostmi a také ochutnat spoustu dobrot.

V měsíci září se některé třídy vydaly na exkurze a výlety. Žáci 5. a 6. třídy navštívili Meteorologickou stanici Churáňov, kde využili poznatky z přírodovědy a zeměpisu v praxi. Prvňáčci a pátáci odjeli na výlet do Pohádkové kovárny v Selibově. I ostatní třídy využily příjemného počasí letošního podzimu k četným přírodovědným a vlastivědným vycházkám a sběru přírodního materiálu. Také jsme začali opět docházet na návštěvy do naší obecní knihovny, kde jsme vždy vřele vítáni a děti si díky tomu budují blízký vztah ke knihám a společnému čtení.

Naše škola uspořádala také projekt na téma bezpečnost a zdraví, v rámci kterého proběhlo několik projektových dnů a besed. Díky SDH Stachy jsme zažili na vlastní kůži evakuaci školy v případě požáru. Školní chodby byly zadýmavány, byl vyhlášen požární poplach a děti pod dohledem svých vyučujících neprodleně opustily školu, shromáždily se v evakuačním prostoru před školou a vyčkaly příjezdu hasičů. Ti kromě "hašení požáru" také "vyhledávali a zachraňovali" některé žáky (figuranty). Po "dohašení požáru a záchraně životů" si děti měly možnost osahat hasičskou techniku a výstroj. V návaznosti na cvičnou evakuaci školy byla uspořádána beseda na téma "Poskytování první pomoci". Při ní si děti prakticky vyzkoušely techniky záchrany života na zdravotnických figurínách. V rámci tělesné výchovy si zase děvčata z druhého stupně užila hodinu plnou pohybu, tance, posilování a protahování pod vedením profesionální cvičitelky Jany Ziembové. Děti se také zúčastnily florbalového turnaje, všem jsme drželi palce.

Nyní prožíváme adventní čas, uskutečnily se "Vánoční dílny" a společně se těšíme na Vánoce.